

Λκ 2,22-38

Ἡ Ὑπαπαντή τοῦ Χριστοῦ

Ὁ Θεοδωρῆς πηγαίνει στή Β΄ Δημοτικοῦ καί εἶναι μοναχοπαίδι. Ἔνωθε εὐτυχισμένος ὡς τήν ὥρα πού οἱ γονεῖς του τοῦ φανέρωσαν ὅτι σέ λίγους μῆνες θ' ἀποκτήσει... ἀδελφάκι. Δέν χάρηκε καθόλου. Τί νά τό κάνει ἕνα γκρινιαρικό μωρό; Κλάματα, ἀρκουδίσματα, ἀγκαλιές... Ἔτσι νόμιζε.

Τό μωρό τους τελικά γεννήθηκε τά Χριστούγεννα, τή μέρα πού γεννήθηκε ὁ μικρός Χριστός μας. Ὁ Θεοδωρῆς, ὅσο κι ἂν δέν τό πίστευε, ἦταν πολύ εὐτυχισμένος μέ τή μικρή χαριτωμένη του ἀδερφούλα.

- Χριστίνα, νά τήν ὀνομάσουμε! παρακάλεσε τούς γονεῖς του.

Σαράντα μέρες μετά, στίς **2 Φεβρουαρίου, τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Χριστοῦ**, πῆγαν τό μωρό τους γιά πρώτη φορά στήν ἐκκλησία, γιά νά τό **σαραντίσουν**.

- Μαμά, τί σημαίνει «Ὑπαπαντή» καί «σαραντισμός»; ρώτησε ὁ Θεοδωρῆς.

- Μόλις κοιμηθεῖ ἡ ἀδερφούλα σου, θά σοῦ τό ἐξηγήσω, τοῦ ὑποσχέθηκε ἐκείνη.

Πράγματι, ἡ μητέρα του τήρησε τόν λόγο της. Ἄρχισε, λοιπόν, νά διηγεῖται στόν Θεοδωρή...

Άγιογραφική διήγηση

Στά χρόνια πού γεννήθηκε ο Χριστός υπήρχε ένας νόμος στους Ίουδαίους πού έλεγε ότι **τό πρωτότοκο άγόρι**, αυτό πού ήταν τό πρώτο παιδί μιās μάνας -όπως είσαι έσύ-, **νά άφιερώνεται στον Θεό**. Μόλις σαράντιζε, όταν δηλαδή συμπλήρωνε σαράντα ήμέρες ζωής, γινόταν μιά μικρή τελετή στον ναό και οί γονεΐς πρόσφεραν δύο τρυγόνια ή δύο περιστέρια. Έτσι, λοιπόν, και τον μικρό Ίησοῦ -όταν έγινε σαράντα ήμερών- ο Ίωσήφ και ή Παναγία τον πήγαν στον ναό τῶν Ίεροσολύμων.

Έκει βρισκόταν ένας γέροντας δίκαιος και πολύ εύλαβής, ο **Συμεών**. Ο Θεός του είχε άποκαλύψει ότι δέν θά πεθάνει προτού νά δεΐ μέ τά ίδια του τά μάτια τον Σωτήρα του κόσμου. Εΐχε φτάσει όμως σέ βαθιά γεράματα και ο σωτήρας Χριστός άκόμα δέν είχε φανεί.

Έκείνη τήν ήμέρα **τό Άγιο Πνεῦμα παρακίνησε τον Συμεών νά πάει στον ναό**. Ο Συμεών δέν γνώριζε τον Ίωσήφ και τήν Παναγία. Μόλις όμως τους αντίκρισε, φωτισμένος από τον Θεό, κατάλαβε ότι τό βρέφος πού έβλεπε μπροστά του είναι ο Σωτήρας όλου του κόσμου. Σκίρτησε ή καρδιά του από χαρά! Πλησίασε, πήρε τον μικρό Χριστό στην άγκαλιά του και χαρούμενος είπε: «Τώρα, Κύριε, μπορείς νά μέ πάρεις από αυτόν τον κόσμο ειρηνικά, όπως μου υποσχέθηκες, γιατί **είδαν τά μάτια μου τον Χριστό, πού θά φέρει τή σωτηρία** πού έχεις έτοιμάσει. Θά είναι φῶς πού θά άποκαλύψει σά έθνη τήν αλήθεια και δόξα για τον λαό σου, τον Ίσραήλ». Ο Ίωσήφ και ή Παναγία θαύμαζαν για όσα άκουγαν νά λέει ένας γέροντας πού ποτέ δέν είχαν ζαναδει!

Αυτό τό γεγονός ονομάζεται **Ύπαπαντή, πού σημαίνει «ύποδοχή»**. Ο γέροντας Συμεών υποδέχτηκε τό βρέφος Ίησοῦ.

[Στον ναό βρισκόταν και μιά **χήρα** γυναίκα 84 χρόνων, ή **Άννα**. Ήταν **πολύ εύσεβής και προφήτευε**. Όταν είδε τό μικρό βρέφος,

τόν Χριστό, δόξαζε κι αυτή τόν Θεό, γιατί επιτέλους ήρθε η ώρα νά λυτρώσει τόν κόσμο από τήν άμαρτία.]

Όπως ή Παναγία πήγε στόν ναό τόν μικρό Χριστό, έτσι καί κάθε χριστιανή μητέρα πηγαίνει τό μωρό της στήν έκκλησία, μόλις γίνει σαράντα ήμερών, γιά νά τό εύλογήσει ο ιερέας.

Τήν ήμέρα τής Έπαπαντής τοῦ Χριστοῦ, σίς 2 Φεβρουαρίου, ή Έκκλησία τιμᾷ τήν Παναγία μας καί κάθε μητέρα. Ἡ μέρα αὐτή εἶναι ή γιορτή τής χριστιανῆς μάνας.

Γιορτή τής χριστιανῆς μητέρας

Γιά ὄλους μας ή μητέρα εἶναι ἕνα πολύ ἀγαπημένο πρόσωπο, ἴσως τό πιό ἀγαπητό.

▪ **Γιατί ὅμως τήν ἀγαπᾶμε τόσο πολύ;**

Γιατί πρῶτα αὐτή μᾶς ἀγαπάει. Ἄν καί συχνά τή στενοχωροῦμε, ή ἀγάπη της γιά μᾶς δέν μικραίνει, δέν λιγοστεύει. Τόση ἀγάπη χαρίζει ο Θεός στήν καρδιά τής μητέρας!

▪ **Πῶς δείχνει τήν ἀγάπη της μιά μητέρα;**

Πολύ σωστά! Μέ τήν προσφορά καί τή θυσία γιά τά παιδιά της καί γιά ὄλη τήν οἰκογένειά της. Ἡ μητέρα δουλεύει πολλές ὥρες, συχνά ξεχνᾷ τόν ἑαυτό της, κουράζεται γιά ὄλους. Κι ὅταν κάποιο παιδάκι της εἶναι ἄρρωστο, ή μητέρα μέ πολλή ὑπομονή καί ἀγάπη ζαγρυπνᾷ δίπλα του καί τό φροντίζει.

Πάνω ἀπ' ὄλες ὅμως τίς μητέρες αὐτή πού μᾶς ὑπεραγαπᾷ, πού μᾶς φροντίζει πάντα εἶναι ή μητέρα τοῦ Χριστοῦ μας, ή Παναγία. Κι ὅταν ἀκόμα δέν εἶναι κοντά μας ή μανούλα μας, νά ξέρουμε ὅτι ή Παναγία, ή μητέρα τοῦ Χριστοῦ καί δική μας μητέρα, βρίσκεται σίγουρα δίπλα μας. Ἡ ἀγκαλιά της εἶναι πάντοτε ἀνοιχτή. Γι' αὐτό, μπορούμε νά τῆς λέμε μέ ἐμπιστοσύνη κάθε στενοχώρια μας καί κάθε πρόβλημα. Ἡ Παναγία πάντα μᾶς ἀκούει προσεκτικά

καί ἀπαντάει μέ τόν δικό της τρόπο στήν προσευχή τῶν παιδιῶν της.

(Προτεινόμενος ὕμνος: «Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς». Προτεινόμενο τραγούδι: «Ἡμανούλα ἡ γλυκιά», ἀπό «Πνευματικές Ὁδές Β'», σ. 300, CD «Χαμόγελα σέ νότες ἐφτά», ἀρ. 9).

Α΄

Μητέρα τοῦ Χριστοῦ μας,
γλυκιά μας Παναγία,
κάθε μητέρα φύλαγε
στή δική σου προστασία!

Β΄

Μητέρα τοῦ Χριστοῦ μας,
γλυκιά μας Παναγία,
στήν ἀγκαλιά σου κράτα μας,
δίνε μας εὐλογία!

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Εικόνα: Ἡ Ὑπαπαντή τοῦ Χριστοῦ.
2. Τά συνθήματα τοῦ μαθήματος.
3. Ζωγραφιές.
4. Ὑμνος σε ἀρχεῖο ἤχου: «Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς».
5. Τραγούδι σε ἀρχεῖο ἤχου: «Ἡ μανούλα ἡ γλυκιά».
6. Παιχνίδια μέ προβολή.
7. Κατασκευές: α) Χαμογελαστό σερβίτσιο,
β) Καλαθάκι-καρδιά.
8. Ὑλικό γιορτῆς γιά τή μητέρα.

Ὑποσημείωση: Ἄν στό κατηχητικό ὑπάρχει παιδί πού ἔχει χάσει τή μητέρα του, παραλείπουμε τήν ἐπεξεργασία. Διηγούμεστε μόνο τό γεγονός τῆς Ὑπαπαντῆς καί χρησιμοποιοῦμε τό δεύτερο σύνθημα.